

ORATIO DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

A Peri Dómine os meum et exaudiri mérear ante ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatióibus : et exaudiri mérear ante conspéctum divínæ majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Dómine, in unióne illius divínæ intentiόνis, quæ ipsum in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persólvo.

ORATIO DICENDA POST DIVINUM OFFICIUM.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulgit : et dicitur flexis genibus.

S Acrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Mariæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum.

R. Amen.

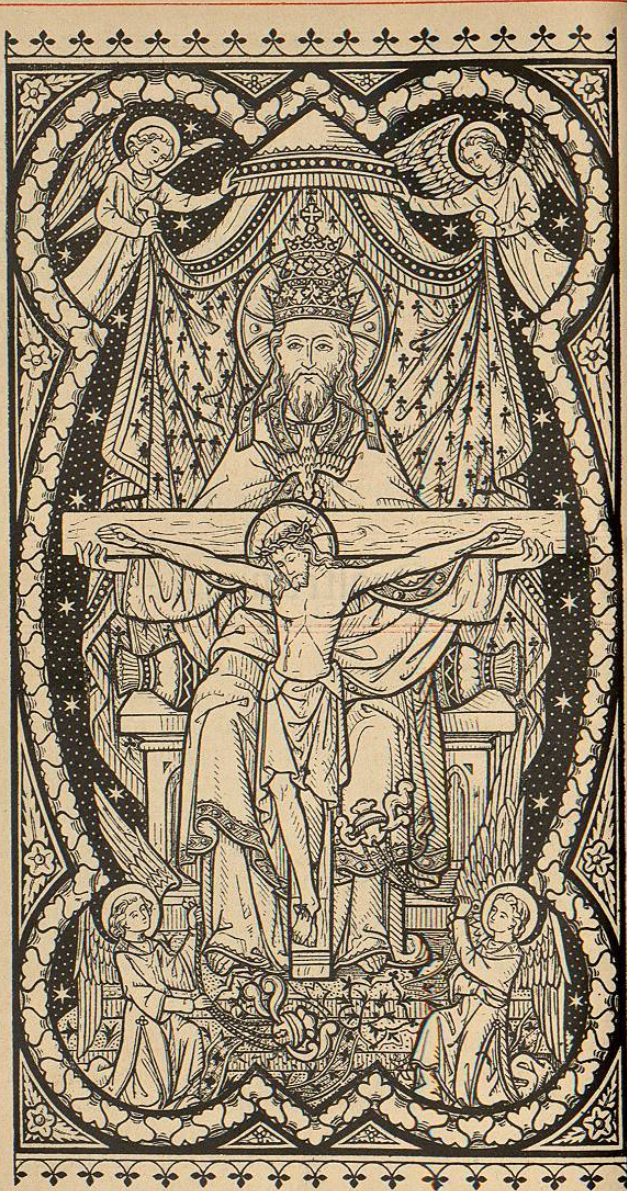
V. Beáta víscera Mariæ Vírginis, quæ portaverunt ætérni Patris Fílium.

R. Et beáta úbera, quæ lactaverunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave María.

❖ Psalterium. ❖

Psalterium

dispositum per hebdomadam

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE

Pars Autumnalis

DOMINICA
AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completor., dic. secreto.

Quater noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos a malo. Amen.

AVE María, grátia plena, Dóminus tecum : benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ, Et in Jesum Christum, Filium ejus únicum, Dóminus nostrum, qui concé-

ptus est de Spiritu sancto, natus ex María Virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos : tértia die resurrexit a mórtuis : ascéndit ad coelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclesiám catholicam, Sanctórum communiónem, remissió-nem peccatórum, carnis resurrecciónem, vitam aetérnam. Amen.

Deinde clara voce dic. V.

Domine lábia mea apé-
ries. *R.* Et os meum
annuntiábit laudem tuam.

V. Deus in adjutórium
meum inténde. *R.* Dómi-
ne ad adjuvándum me fe-
stína.

Glória Patri, et Fílio, et
Spíritui sancto. Sicut erat
in principio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæ-
culórum. Amen. Allelúia.

*Sic dicitur Allelúia, ad
omnes Horas per totum
Annum.*

*Invitatorium sequens di-
citur ab Octava Penteco-
stes usque ad Adventum.*

Invitatorium. Adorémus
Dóminum, * Qui fecit nos.

Repetitur. Adorémus Dó-
minum, qui fecit nos.

Psalmus psb.

Veníte, exsultémus
Dómino, jubilé-
mus Deo salutári
nostro : præoccupémus
fáciem ejus in confes-
sióne, et in psalmis jubi-
lémus ei.

Adorémus Dóminum,
qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, et Rex magnus
super omnes deos : quón-
iam non repellet Dómi-
nus plebem suam, quia in
manu ejus sunt omnes
fines terræ, et altitúdes
móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare,
et ipse fecit illud, et áridam
fundavérunt manus ejus :
veníte adorémus, et proci-
dámus ante Deum : ploré-
mus coram Dómino, qui
fecit nos, quia ipse est Dó-
minus Deus noster : nos
autem pópulus ejus, et
oves páscae ejus.

Adorémus Dóminum,
qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus au-
diéritis, nolíte obduráre
corda vestra, sicut in ex-
acerbatióne secúndum
diem tentatiónis in desér-
to : ubi tentavérunt me

patres vestri, probavérunt
et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadraginta annis pró-
ximus fui generatióni huic,
et dixi, Semper hi errant
corde : ipsi vero non cogno-
vérunt vias meas, quibus
jurávi in ira mea, si introi-
bunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum,
qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, et
Spíritui sancto. Sicut erat
in principio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæ-
culórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum,
qui fecit nos.

*Sequens Hymnus dicitur
ab Octava Pentecostes us-
que ad Dominicam proxi-
miorem Kalendis Octobr.*

Hymnus.

Nocte surgétes vigi-
lémus omnes,
Semper in psalmis medi-
témur, atque
Voce concórdi Dómino ca-
námus

Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter ca-
néntes,

Cum suis sanctis mereá-
mur aulam

Ingredi coeli, simul et per-
énnem

Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta

Patris, ac Nati, paritérque
sancti

Spíritus, cujus résonat per
omnem

Glória mundum.

Amen.

*Sequens Hymnus dicitur
a Dominica proximiori
Kalendis Octobris usque
ad Adventum.*

Hymnus.

Primo die, quo Trínitas
Beáta mundum cón-
didit,

Vel quo resúrgens Cón-
ditor

Nos morte victa líberat.

Pulsis procul torpóribus

Surgámus omnes ócius,

Et nocte quærámus Deum,

Prophéta sicut præcipit.

Nostras preces ut áudiat,

Suámque dextram porri-
gat,

Et expiátos sórdibus

Reddat polórum sédibus.

Ut, quique sacratíssimo

Hujus diéi témpore

Horis quiétis psállimus,

Donis beátis múneret.

Jam nunc, Patérna clári-
tas,

Te postulámus áffatim :

Absint faces libídinis,

Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica

Compágo nostri córporis

Ob cuius ignes ignibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quæ-
sumus,

Tu probra nostra díluas :
Nobisque largus cómmo-
da

Vitæ perénnis cónferas.

Praesta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In I. Nocturno.

Per Annum, Antiphona.
Servíte Dómino.

Asteriscus * notat pau-
sam cantus in Choro.

Psalmus j.

BEatus vir, qui non
ábiit in consilio
impiórum, et in via
peccatórum non stetit, *
et in cáthedra pestiléntiæ
non sedit :

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege
ejus meditábitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
témptore suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quæ-
cúmque fáciat prospera-
búntur.

Non sic ímpii, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie ter-
ræ.

Ideo non resúrgent ím-
pii in iudicio : * neque
peccatóres in concílio ju-
stórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter
impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, *
et Spírítui sancto.

Sicut erat in principio,
et nunc, et semper, * et in
sæcula sæculórum. Amen.

Hic Versus. Glória. sem-
per dicitur in fine omnium
Psalm., nisi aliter notetur.

Psalmus ij.

QUare fremuérunt Gen-
tes, * et pópuli medi-
táti sunt inánia?

Astítérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eo-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irri-
débit eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion

montem sanctum ejus, *
prædicans præceptum
ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Fílius meus es tu, ego hó-
die génuí te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hereditátem
tuam, * et possessiónem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas fi-
guli confrínges eos.

Et nunc reges intelligi-
te : * erudímini qui iudi-
cátis terram.

Servíte Dómino in timó-
re : * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes,
qui confidunt in eo.

Psalmus iij.

Domine quid multipli-
cáti sunt qui tribu-
lant me? * multi insúr-
gunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ
meæ : * Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem Dómine sus-
céptor meus es, * glória
mea, et exáltans caput
meum.

Voce mea ad Dóminum

clamávi : * et exaudívit
me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum : * et exsurrexi,
quia Dóminus suscepit
me.

Non timébo míllia pópuli
circumdántis me : * exsúr-
ge Dómine, salvum me fac
Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes advérsantes mihi
sine causa : * dentes pec-
catórum contrivísti.

Dómini est salus : * et
super pópulum tuum be-
nedictio tua.

Psalmus vj.

Domine, ne in furóre tuo
árguas me, * neque
in ira tua corripas me.

Miserére mei Dómine
quóniam infirmus sum : *
sana me Dómine quóniam
conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta
est valde : * sed tu Dó-
mine úsquequo?

Convértere Dómine, et
éripe ánimam meam : *
salvum me fac propter
misericórdiam tuam.

Quóniam non est in mor-
te qui memor sit tui : *
in inférno autem quis con-
fitebitur tibi?

Laborávi in gémitu meo,
lavábo per síngulas noctes
lectum meum : * lácrymis

meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velociter.

Per Annum, Antiph. Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre.

Aña. Deus iudex justus.

Psalmus vij.

Domine Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus si feci istud, * si est iniquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimíciis meis inánis.

Persequátur inimícus

ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in pulverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcepto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabitte.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdice me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus vij.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Mínuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves

univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus ix.

Confítebor tibi Dómine in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te : * psallam nómini tuo Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsus : * infirmabúntur, et peribunt a fácie tua.

Quóniam fecísti júdicium meum et causam meam : * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit impius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in júdicio thronum suum : * et ipse júdicábit orbem terræ in æquitáte, júdicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquisti quæréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sanguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo : * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem absconderunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus júdicia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccátóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obliuio erit páuperis : *

patientiá páuperum non peribit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo : * júdicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitue Dómine legislatórem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessisti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum superbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * secúndum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinatæ sunt viæ illius in omni témpore.

Auferúntur júdicia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictiόne os

plenum est, et amaritudíne, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divítibus in occúltis, * ut interficiat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem considéras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quæréntur peccátum illius, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in

ætérnum, et in sæculum sæculi : * peribitis Gentes de terra illius.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus : * præparatióne cordis eórum audivit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 1.

IN Dómino confido : quómo dicitis ánimæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccátóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccátóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit: * æquítatem vidit vultus ejus.

Per Annum, Aña. Deus judex justus, fortis et longánimis: numquid irascétur per singulos dies?

Aña. Tu Dómine.

Psalmus xj.

Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam dimínutæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et cordé locúti sunt. Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dñi, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbu-

lant: * secúndum altítudinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus xij.

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis faciém tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimicus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus xliij.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui faciát bonum, non est usque ad unum.

Dñus de cœlo prospéxit super filios hóminum, * ut

vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui faciát bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictiône et amaritúidine plenum est: * veloces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminus non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérrit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus xiv.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Aña. Tu Dómine servábis nos, et custódies nos.

V. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. **R.** Et custodívi legem tuam.

Post Versiculum eujuslibet Nocturni dicitur Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióne. **R.** Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

EXáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserere nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. **R.** Amen.

Deinde leguntur Lectio- nes cum Responsoriis ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda Lect. Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuvare dignétur. **R.** Amen.

Pro tertia Lectione, Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. **R.** Amen.

In II. Nocturno.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum.

Psalms rh.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non egés.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitates eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * însuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dómine.

Aña. Propter verba.

Psalms rvj.

EXáudi Dómine justítiam meam : * inténde deprecatióem meam.

Auribus pércipe oratióem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo júdicium meum pródeat : * óculi tui vídeant aequitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexterae tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fá-

cie impiórum qui me afflicxérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciétes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátilus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiiis : * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum, Aña. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Aña. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo : quod semper fit, quando Aña incipit a pri-